

בש"פ 2974/18 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 2974/18

כבוד השופט ע' פוגמן

לפני:

מדינת ישראל

המבקשת:

נ ג ד

פלוני

המשיב:

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכוויות אכיפה - מעצרם), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: ז' באיר התשע"ח (22.4.2018)

שם המבקשת:

עו"ד נגה בן סידי, עו"ד יוני חדד

שם המשיב:

עו"ד יורם שפטל

החלטה

לפני בקשה שנייה להארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכוויות אכיפה - מעצרם), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרם).

1. הרקע הצריך לעניין פורט בהחלטות קודמות שניתנו בעניין מעצרו של המשיב בבית משפט זה (בש"פ 18/2738/18 פלוני נ' מדינת ישראל (12.4.2018) (להלן: ההחלטה בערר השלישי); بش"פ 437/18 מדינת ישראל נ' פלוני (5.2.2018) (להלן: ההחלטה בבקשת הראשונה להארכת המעצר); بش"פ 35/18 פלוני נ' מדינת ישראל

עמוד 1

(בש"פ 7223/17 פלוני נ' מדינת ישראל (8.11.2017); בש"פ 8065/17 פלוני נ' מדינת ישראל (23.1.2018) – ואדרש לדברים אך בהתמצית. ביום 24.4.2017 הוגש נגד המשיב כתב אישום שלפיו בין השנים 2015-2017 פנה בזחות מוסווית פעמיים רבות לגורמים שונים ברוחבי העולם – חברות תעופה, מוסדות ציבור, קניינים, שగירות ישראל בארץ הארץ, סנאטור אמריקני ועוד – ואיים עליהם כי מעשי טרור או רצח עתידיים להתבצע במקומם הומה אדם בדרך של פיצוץ מטענו חבלה שהוטמנה מבועוד מועד. בנוסף, הציע המשיב למקרה בראשת האינטרנט סרטונו הדרכה המסבירים כיצד לבצע מעשים מעין אלה. המשיב אף תיווך במכירת סמים מסוכנים בראשת האינטרנט. בכתב האישום ייחסו למשיב, בעיקרם של דברים, עבירות של סחיטה באזויים, פרסום ידיעות כוזבות הגורמות פחד ובהלה, הלבנת הון, חזרה לחומר מחשב כדי לעבור עבירה אחרת, התחזקות אדם אחר, תקיפת שוטר בנסיבות חמורות, תיווך לשחר בסם מסוכן ופרסום תועבה ובו דמותו של קטין.

2. بد בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המבוקשת בקשה לעצור את המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. ביום 4.5.2017 הורה בית המשפט המחויז לנור בתל אביב-יפו (כב' השופט א' הימן) על עריכת תסקירות שירותם查明' לשם מציאת חלופת מעצר ההולמת את נסיבותו של המשיב, צערו הלוקה בהפרעה על הרץ האוטיסטי; לאחר שקבע כי אין מחלוקת על כך שקיימות ראיות לכאותו נגד האחרון.

לאחר שקיבל לעיינו תסקרים מטעם שירות המבחן; חוות דעת מטעם הפסיכיאטר המחויז; חוות דעת מועצת אבחון לפי חוק הסעד (טיפול בנכים עם מגבלות שכליות-התפתחותית), התשכ"ט-1969, הורה בית המשפט (כב' השופט צ' קפач) על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים. בית המשפט ציין בהחלטתו כי לא נמצא חלופת מעצר מתאימה שכובча לאין את מסוכנותו הגבוהה של המשיב ואת החשש שימלט ממעצר.

3. שלא הסתיים משפטו של המשיב תוך 9 חודשים, נעתר בית משפט זה ביום 5.2.2018 לבקשת להארכת מעצרו ב-90 ימים נוספים (ההחלטה בבקשת הראשונה להארכת המעצר). בהחלטה זו עמד השופט ד' מינץ על אי התאמתן של חלופות המעצר שהציע בא כוח המשיב. בין היתר ציין כי חלופת המעצר בבית הורי המשיב אינה מתאימה בעניינו של הנאשם. זאת, נוכח החשש שהוא לא יוכל להציג את הגבולות הנדרשים לאין מסוכנותו הגבוהה, כך שימנעו ממנו גישה למחשב או לאמצעים אלקטרוניים אחרים ואת האפשרות להימלט מ מהמעצר.

ביום 12.4.2018 ניתנה ההחלטה האחונה בעניינו של הנאשם בבית משפט זה (השופט ד' מינץ בהחלטה בערר השלישי). בהחלטה נדחה ערכו שהגיש המבוקש לעיון מה חדש בהחלטה על מעצרו עד תום ההליכים. בהחלטתו ציין בית המשפט כי לא נמצא חלופת מעצר שתענה על הקriterיונים הנדרשים בעניינו של הנאשם. עם זאת הודה כי ככל שתימצא חלופה כאמור פתוחה דרכו של הנאשם להגיש בקשה מנומקת לעיון חוזר.

4. משפטו של הנאשם טרם הסתיים, ועתה מבוקש להאריך את מעצרו ב-90 ימים נוספים. בבקשת צוין כי הצורך בהמשך מעצרו של הנאשם נובע ממידת מסוכנותו הגבוהה, הניכרת מהעבירות המיוחסות לו וניסיונות ביצוען. בנוסף טענה המבוקשת כי בעניינו של הנאשם מתקיימת עילית מעצר מחשש לשיבוש הליכי משפט והימלטות מן הדיון, לנוכח ניסיונותיו להימלט מ מהמעצר. אשר להלirk העיקרי, המבוקשת ציינה כי אין מחלוקת בין הצדדים ביחס לעובדות כתוב האישום, אלא רק בדבר חשיבותו של הנאשם לעמוד לדין; וכי שמייעת מומחים מטעם ההגנה לעניין זה נקבעה ליום 8.5.2018

5. בא כוח המשיב מתנגד להערכת המעצר המבוקשת. לטענותו, קיימות ראיות התומכות בטענה שהמשיב אינו כשיר לעמוד לדין בשל מצבו הנפשי. בהתאם לכך, הצע יישוחרר המשיב למעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני בבית הוריון, בתוך שירוחק מחשבים על מנת לנטרל את מסוכנותו. גישה זו נתמכת, אך לשיטת בא כוח המשיב, בגישהו של המשפט האנגלי למעצרים של חשודים במצב דומה לזה של המשיב.

6. לאחר שיעינתי בבקשתה וב通知书יה, והזנתי לטיעוני הצדדים לפני, מצאתי כי יש לקבל את הבקשה. לעניין שחרור המשיב לחופפת מעצר, נקודת המוצא להחלטתי זו היא החלטתו של השופט ד' מינץ בהחלטה בעדר השלישי שהגיש המשיב, שניתנה אך לאחרונה. כאמור, במסגרת בקשה להערכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים על בית המשפט לאזן בין זכותו של הנאשם לחירות, לבין הצורך בשמירה על ביטחון הציבור ועל תקינות ההליך הפלילי (בש"פ 7234/17 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 6 (1.10.2017)). במסגרת האיזון האמור יתחשב בית המשפט בין היתר בשיקולים הבאים: מידת המסוכנות הנשקפת מהנאשם; חלוף הזמן מאז מעצרו; קצב ניהול ההליך העיקרי; החשש מפני שבוש ההליך; והאפשרות להשיג את המעצר בדרך של חופה מתאימה (בש"פ 7632/15 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 6 (20.11.2014)). לא מצאתי כי מאז החלטתו האמורה של השופט ד' מינץ, השתנתה ספקנת האיזון האמור: מידת המסוכנות הנשקפת מהמשיב עודנה גבוהה ביותר; החשש מפני שבוש ההליך נותר בעינו; וטרם נמצא חופה מעצר המתאימה לנסיבותו של המשיב. אי לכך, ולונכז העובדה שעדות מומחי ההגנה בשאלת היחידה המצוייה במחלוקת בין הצדדים קבועה למועד קרובה, באתי למסקנה כי יש לקבל את בקשה המדינה להאריך את מעצרו של המשיב. בשולי הדברים יצאנו לא ראוי להוסיף על הערטתו של השופט ד' מינץ אשר לפסיקה זוירה שאליה הפנה בא כוחו המלומד של המשיב.

סוף דבר: מעצרו של המשיב מואר ב-90 ימים החל מיום 24.4.2018 או עד למתן פסק דין בת"פ 37053-04-17 בבית המשפט המחוזי לנוער בתל אביב-יפו, לפי המוקדם.

ניתנה היום, י' באיר התשע"ח (25.4.2018).